

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.102 van 25 oktober 1999

A. 86.107/XIII-1275

In zake : **de Naamloze Vennootschap ATRAL,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Emmanuel de CANNART d'HAMALE,
advocaat,
Renaissancelaan 1
1000 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Binnenlandse Zaken.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de naamloze vennootschap naar Frans recht ATRAL op 16 augustus 1999 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het koninklijk besluit van 23 april 1999 tot vaststelling van de procedure van de goedkeuring van de alarmsystemen en alarmcentrales, bedoeld in de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NIHOUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 oktober 1999, om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. CANNART d'HAMALE en Mr. J.-P. LAGASSE, advocaten, die voor de verzoekende partij verschijnen, en van Mr. L. DEFALQUE en Mr. X. LEURQUIN, advocaten, die voor de verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. De verzoekende partij, die op 24 mei 1985 is opgericht in de vorm van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid en die op 25 november 1987 omgevormd is tot een naamloze vennootschap, fabriceert alarmsystemen

en alarmcentrales die ze onder de merken DIAGRAL, DAITEM en LOGISTY op de markt brengt.

2. Sinds 1996 verkoopt ze alarmsystemen en alarmcentrales in België, vooral via grote warenhuizen, zoals de GIB GROEP (winkelketens BRICO en BRIKO DEPOT), de Nederlandse distributeur WICKES en CASTORAMA BENELUX.

3. Tot aan de inwerkingtreding van het bestreden besluit zou de verkoop van de producten van de verzoekende vennootschap vrij geweest zijn, doordat de regeling die toen van kracht was - het koninklijk besluit van 31 maart 1994 "tot vaststelling van de procedure van de goedkeuring van alarmsystemen en alarmcentrales, bedoeld in de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten" - volgens de verzoekende vennootschap niet van toepassing was op particulieren omdat die regeling niet vooraf ter kennis van de Europese Commissie was gebracht overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften.

4. Sedert 19 juni 1999, de datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 23 april 1999, dat de bestreden handeling is en waarvan wel naar behoren kennis is gegeven aan de Commissie, waardoor het voortaan ook op particulieren van toepassing zou zijn, zou verzoekster haar producten niet meer in de handel mogen brengen tenzij ze voor die producten eerst een goedkeuring heeft gekregen van de "commissie materieel", wat een belemmering zou vormen voor de uitvoer van haar producten naar België : "Naast de last die de goedkeuringsprocedure zelf met zich brengt (formaliteiten, kosten en termijnen), zouden de technische voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de goedkeuring kan worden verleend, doordat ze zo specifiek zijn, de verzoekende vennootschap ertoe dwingen

specifieke producten voor de Belgische markt te maken' (uiteenzetting van de feiten in de vordering);

Overwegende dat de verzoekende vennootschap het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar dreigt te berokkenen als volgt uiteenzet :

" Zoals aangegeven in de uiteenzetting van de feiten, mag de verzoekende vennootschap krachtens de bestreden handeling sedert 19 juni 1999 in principe haar producten niet meer op de Belgische markt brengen als zij niet vooraf voor die producten een goedkeuring heeft gekregen van de 'commissie materieel'.

Het praktische gevolg hiervan is dat de Belgische markt gesloten is voor de producten van de verzoekende vennootschap. De technische voorwaarden die op grond van de bestreden handeling vervuld moeten zijn opdat de voorafgaande goedkeuring kan worden verleend, zijn immers zo specifiek dat de verzoekende vennootschap gedwongen zou zijn speciale producten voor de Belgische markt te produceren, wat uit economisch oogpunt onmogelijk is.

De verzoekende vennootschap zou de Belgische markt dan ook moeten prijsgeven tot aan de afloop van de procedure tot nietigverklaring, die verscheidene jaren dreigt te duren.

Het nadeel dat daaruit voor de verzoekende vennootschap zou voortvloeien, zou niet kunnen worden hersteld, zelfs niet indien de bestreden handeling naderhand wordt vernietigd.

Wanneer de verzoekende vennootschap de Belgische markt zou moeten prijsgeven, zouden immers niet alleen de inspanningen die zij sedert 1996 in België op het stuk van marktonderzoek en verkoop heeft gedaan volkomen nutteloos worden, maar zou zulks ook negatieve gevolgen hebben voor de verkoop van haar alarmsystemen en alarmcentrales in andere Europese landen (cf. attest van Brico International).

Gelet op hetgeen in de uiteenzetting van de feiten is aangegeven, zou een onderbreking van de verkoop van de producten van de verzoekende vennootschap in België :

- ertoe leiden dat de verzoekende vennootschap minder of zelfs helemaal geen producten meer kan verkopen, niet alleen in België, maar ook in alle Europese landen waar de GIB GROEP aanwezig is;

- de betrekkingen schaden tussen de verzoekende vennootschap en de moedermaatschappij van CASTORAMA BENELUX, een belangrijke klant van de verzoekende vennootschap in Frankrijk;
- ertoe leiden dat WICKES de producten van de verzoekende partij niet meer in zijn gamma zou opnemen, niet alleen in België, maar ook in Nederland en in Frankrijk (BRICORAMA);
- algemeen gesproken leiden tot een terugloop van de verkoop van de producten van de verzoekende partij in haar natuurlijke expansiegebieden vanuit België, namelijk Nederland en het Groothertogdom Luxemburg.

Bovendien zou de huidige cliënteel van de verzoekende vennootschap gedurende de procedure tot nietigverklaring moeten terugvallen op producten van andere merken. De cliënteel die aldus zou worden weggeleid van de producten en het merk van de verzoekende vennootschap en die zou moeten terugvallen op de producten van haar concurrenten, zou onvermijdelijk aan de merken van die concurrenten gehecht raken. Als de bestreden handeling naderhand vernietigd mocht worden en de verzoekende partij haar producten dientengevolge opnieuw op de Belgische markt zou mogen brengen, zou het voor haar moeilijk, ja zelfs onmogelijk worden het verloren marktaandeel terug te winnen.

Dat vormt een ernstig en blijvend nadeel dat niet zal kunnen worden hersteld, ook als de bestreden handeling naderhand vernietigd wordt."

Overwegende dat de verzoekende vennootschap in de uiteenzetting van de feiten ter inleiding van haar vordering tot schorsing het volgende schrijft :

- " De producten van de verzoekende partij zijn opgenomen in het gamma van de GIB GROEP (winkelketens BRICO en BRIKO DEPOT). De inspanningen inzake opleiding en follow-up die de verzoekende vennootschap heeft geleverd, beginnen vrucht af te werpen, waardoor op korte termijn een aanzienlijke toename van haar verkoop via dat kanaal kan worden verwacht (van de orde van grootte van 12.000.000 frank vanaf het jaar 2000). Het goede verloop van haar handelsbetrekkingen met de GIB GROEP heeft die groep ertoe gebracht de producten van de verzoekende vennootschap eveneens op te nemen in het gamma van haar Spaanse en Portugese winkels (winkelketen AKI), zoals zij reeds heeft gedaan voor haar Franse winkels (winkelketen OBI).

Weldra zullen de producten van de verzoekende vennootschap opgenomen worden in het gamma van de Nederlandse distributeur WICKES, die naast zijn winkels in Nederland en Frankrijk (winkelketen BRICORAMA) over een veertigtal verkooppunten in België beschikt.

De producten van de verzoekende vennootschap maken ook deel uit van het gamma van CASTORAMA BENELUX, waarvan de Franse moederonderneming voor de verzoekende partij een belangrijke klant is en een sterke partner in andere Europese landen, inzonderheid Duitsland, Italië en Polen.

Voordat de bestreden handeling in werking was getreden, kon de verzoekende vennootschap haar producten vrij verkopen in België. De geldende regelgeving (de wet van 10 april 1990 "op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten", bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 mei 1990, en het koninklijk besluit van 31 maart 1994 "tot vaststelling van de procedure van de goedkeuring van alarmsystemen en alarmcentrales, bedoeld in de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten", bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 april 1994) was niet van toepassing op particulieren, omdat van die regelgeving niet vooraf kennis was gegeven aan de Europese Commissie overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, (Europees Hof van Justitie, 30 april 1996, zaak C-194/94, CIA Security International S.A., Jurisprudentie van het Hof van Justitie 1994, I, blz. 2230 e.v.)."

Overwegende dat het koninklijk besluit van 31 maart 1994, dat opgeheven is bij artikel 15 van het bestreden besluit en dezelfde strekking had als het bestreden besluit, in tegenstelling tot wat de verzoekende vennootschap beweert, wel degelijk van toepassing was op particulieren, aangezien van het ontwerp ervan kennis was gegeven aan de Europese Commissie, zoals blijkt uit het arrest van 30 april 1996 van het Hof van Justitie van de Gemeenschappen; dat daaruit volgt dat het voornoemde koninklijk besluit van 31 maart 1994 onder meer principieel van toepassing was op de verzoekende vennootschap; dat in dat verband behoort te worden benadrukt dat, zoals vermeld wordt in

het verslag aan de Koning dat voorafgaat aan het bestreden koninklijk besluit van 23 april 1999, "de Commissie van de Europese Gemeenschappen ... de Belgische Staat (heeft) meegedeeld dat, in zijn huidige staat, het koninklijk besluit van 31 maart 1994 een inbreuk op het grondbeginsel van vrij verkeer van goederen, gewaarborgd door de artikelen 30 tot 36 van het EG-verdrag, uitmaakt, in die zin dat het het in de handel brengen (verhindert) van alarmsystemen en -centrales die gebruik maken van hoogfrequentie-verbindingen", die doorgaans "draadloze" alarmsystemen worden genoemd; dat de advocaat van de verzoekende vennootschap tijdens zijn pleidooi op de terechtzitting gepreciseerd heeft dat de verzoekende vennootschap "draadloze" alarmsystemen op de markt brengt, systemen die niet worden bedoeld in het vorige besluit van 31 maart 1994 maar wel in het bestreden besluit;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap in haar vordering in wezen betoogt dat, hoewel zij op het punt staat om in het gamma van grote winkelketens te worden opgenomen, zij die opname definitief en vrijwel onherroepelijk zou verliezen als zij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet verkrijgt; dat zij de waarde van die opname lijkt te ramen op 12.000.000 frank vanaf het jaar 2000;

Overwegende, enerzijds, dat de verzoekende vennootschap in haar vordering tot schorsing geen melding maakt van haar totale omzet en evenmin van al haar activiteiten, zodat onmogelijk kan worden nagegaan wat het respectieve belang is van de Belgische, de Nederlandse, de Portugese en de Spaanse markt waarnaar zij verwijst wat de "draadloze" alarmsystemen betreft;

Overwegende, anderzijds, dat de verzoekende vennootschap in haar vordering geenszins verwijst naar

artikel 9 van het bestreden besluit, welke bepaling als volgt luidt :

" Met het oog op de goedkeuring van de alarmsystemen en alarmcentrales ingevoerd uit de andere Lidstaten van de Europese Unie en de Lidstaten van de Europese Vrijhandels-associatie, contracterende partijen van de Economische Europese Ruimte, worden de certificaten en verslagen van proeven aanvaard die door een in die Staten erkende of daartoe aangewezen instelling zijn opgemaakt, voor zover daarin wordt aangetoond dat die systemen en centrales in overeenstemming zijn met technische normen en regelgeving die eenzelfde graad van bescherming waarborgen als die bepaald in dit besluit.";

Overwegende dat de in het voormelde artikel 9 geformuleerde wederkerigheidsclausule van die aard is dat verzoekster haar producten in België mag afzetten voor zover ze voor die producten de certificaten en verslagen van proeven heeft ontvangen die zijn opgesteld door de in dat artikel bedoelde erkende of daartoe aangewezen instelling; dat wanneer de verzoekende vennootschap van oordeel is dat de in het bestreden besluit geëiste graad van bescherming te hoog is, in die zin dat hij hoger zou liggen dan die welke vereist is in andere Staten, en inzonderheid in Frankrijk, het aan haar stond om in haar vordering tot schorsing uiteen te zetten dat het bewuste artikel 9 het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kon wegnemen;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op vijftientwintig oktober 1900 negenennegentig door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
 SCOHY, toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.